

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012047
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113012047.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci proti obžalovanému L. F., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. a pre prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr.zák. spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. marca 2014, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 1T/161/2013 zo dňa 14. januára 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný L. F. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. a z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr.zák. spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 23.01.2013 v nočných hodinách mu zavolať obvinený D. R. a požiadal ho, aby išiel do Dubnice nad Váhom pomôcť obvinenému D. P., že ten mu povie o čo ide, kde po príchode a stretnutí s obvineným D. P., títo spolu následne dňa 24.01.2013 v neskorých nočných a skorých ranných hodinách napadli pred hotelom Metal v Dubnici nad Váhom osoby poškodených I. Q. z Považskej Bystrice a L. N. z Považskej Bystrice, kde proti ich vôli po naložení do osobného motorového vozidla zn. G. J., evč. M., na ktorom následne boli obe osoby poškodených násilným spôsobom dovezené na miesto rozostavanej garáže v Dubnici nad Váhom patriace obvinenému D. P., kde spolu fyzickým násilím a hrozbami prinútili oboch poškodených vyzliecť sa a následne poškodeným zobrali osobné veci, a to poškodenému I. Q. bundu zn. Cipo a Bax, mobilný telefón zn. Sony a poškodenému L. N. bundu čiernej farby s kapucňou a s kožušinovým lemom, striebornú retiazku na krk, striebornú retiazku na ruku a sumu vo výške 1.400 €, kde následne z uvedeného lupu obvinený L. F. odovzdal obvinenému D. R. sumu 100 € a obvinený D. P. sumu 50 €, pričom pôvodným zámerom všetkých troch obvinených bolo poškodeným zobrať drogy, ktoré mali mať podľa zistenia obvineného D. R. poškodení u seba, pričom obvinený D. R. a obvinený D. P. sú stíhaní v samostatnom konaní.

Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr.zák. v spojení s § 36 písm. l/, n/ Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák. a § 39 ods. 1 Tr.zák. na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému L. N. škodu vo výške 1.520 € a poškodenému I. Q. škodu vo výške 250 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. súd odkázal poškodeného L. N. a I. Q. so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, čo do výroku o treste a následne písomne odôvodnil. V písomných dôvodov prokurátor okresnej prokuratúry uviedol, že s právnym názorom súdu prvého stupňa, čo sa týka mimoriadneho zníženia trestu obžalovanému, nemožno súhlasiť, nakoľko tento bol viackrát súdne trestaný, a to niekoľkokrát uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody ešte ako mladistvému, pričom tieto tresty nespĺnili svoj účel a obžalovaný sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, a teda nevedol riadny život. Uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby obžalovanému považuje za nezákonné a takto uložený trest nebude viesť k náprave obžalovaného. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v časti o uloženom treste s tým, aby krajský súd vo veci sám rozhodol a obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zástupca Krajskej prokurátorky Trenčín na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní okresného prokurátora navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por. zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a podľa § 322 ods. 3 Tr.por. uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného JUDr. Jozef Šimko predniesol vyjadrenie k podaného odvolaniu okresného prokurátora, v ktorom poukazoval na to, že v dôvodoch odvolania prokurátora okresnej prokuratúry bolo poukazované na to, že nemal byť obžalovanému zníženie trest, pretože s poukazom na súdnu trestnosť obžalovaného nebolo možné použiť mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ďalej poukazoval na to, že v prípravnom konaní obžalovaný rozložil celú skupinu, kde uviedol, že ako sa R. a P. podieľali na skutku a nebyť jeho, tak dodnes by nebola rozložená táto skupina, vrátane riaditeľa Kriminálky v Piešťanoch, ktorý je vo väzbe. Navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, tak aj súdu prvého stupňa, v tomto smere neboli v odvolaní vytýkané žiadne chyby a ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd uvádza, že tento výrok, jednak nebol odvolaním napadnutý, pričom súd tento výrok urobil po tom, čo prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný podľa § 257 Tr.por. Odvolací súd nepreskúmaval konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku, ani výrok rozsudku vo vzťahu k vine obžalovaného, ako i právnej kvalifikácii, keďže tieto odvolaním obžalovaného napadnuté neboli.

Po splnení prieskumnej povinnosti vo vzťahu k napadnutému výroku rozsudku, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia o uložení trestu páchatelovi trestného činu.

Vo vzťahu k výroku o treste, odvolací súd zistil, že okresný súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vychádzal zo všetkých zásad určených na ukladanie trestu podľa § 34 ods. 1, 4 Tr.zák., pričom sledoval účel uloženého trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou. Neopomenuteľnou súčasťou určenia druhu trestu a jeho výmery bolo prihliadnuť na spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatelja, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Na všetky tieto skutočnosti okresný súd prihliadal a obžalovanému potom uložil podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr.zák. v spojení s § 36 písm. l/, n/ Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák. a § 39 ods. 1 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 6 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uložený trest odňatia slobody obžalovanému je trestom, ktorý mu okresný súd uložil pod zákonnú hranicu trestnej sadzby za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Prihliadol pri tom na samotný postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, keď tento urobil vyhlásenie o uznaní viny, úprimne oľutoval spáchanie skutku, pričom sa významným podielom pričínil o objasnenie tohto trestného činu.

Okresný súd správne prihliadol v tomto prípade i k osobe obžalovaného, ktorý síce bol v minulosti 6-krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, avšak jeho doznanie a postoj k spáchanému zločinu i vysvetlenie okolností, za akých sa tohto dopustil, jeho osobné pomery, dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu, vzhľadom na okolnosti prípadu, kedy použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Uložený trest okresným súdom, s použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, krajský súd považuje za správny a zákonný.

Odvolačný súd, keďže nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolania prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.